

Ved Fabrikant Chr. Holmboes Død

Horsensborgeren par excellence, Fabrikant, cand. pharm.
Christian Holmboe afgik Pinsedags Eftermiddag i sin Sommerbolig i Juelsminde ved Døden som Følge af et Hjerteslag.

CHRISTIAN HOLMBOES varme Hjerte fik ikke Lov at banke længe efter hans 70 Aars Fødselsdag for en Maaned siden, en Dag, hvor saa mange og saa virkeligt følte Ønsker blev udtalt for den i saa sjælden Grad populære Horsensborger. Men naar det nu ikke kunde være andet, kan det siges, at han fik en Død, som for enhver Sportsmand og Naturelsker vil staa som den bedste Form for det store Punktum: At segne om uden Varsel. Det er haardt for de Efterladte — i ganske særlig Grad i dette Tilfælde — men for den i saavel aandelig som legemlig Henseende saa raske og friske Christian Holmboe kunde det næsten ikke være anderledes. Han har selv saa ofte udtalt, at han maatte dø staaende. Og det gjorde han næsten.

Fabrikant Holmboe holdt Pinse i sit kære Juelsminde, hvor hans dejlige Hus og dito Strandgrund paa Sydstranden var et Centrum for frisk Ungdoms raske Tumlen. Og det ikke alene for Børn og Børnebørn, men for sundttænkende Ungdom i videre Forstand. Thi Holmboe var en god Ven for mange. Uden paa nogen Maade at blive alfaderlig, fik han Lov til at præge mange unge med sin dybe nationale Indstilling, sin sunde Tænkemaade og sin noble Karakter. Og han var lykkelig ved det.

tigt hen i Bevidstløshedstilstand og inden den Læge, som Fru Holmboe tilkaldte, kom tilstede, var Fabrikanten død.

Kort efter gik Flagene paa halv overalt i Juelsminde, til hvis Badepionerer Holmboe jo hørte, og ogsaa i Horsens sænkedes mange Flag til hans Ære. Fabrikantens Kiste førtes 2. Pinsedags Eftermiddag til Horsens, hvor den i Overværelse af saa mange af den nærmeste Familie, som kunde være tilstede samt Firmaets Personale, hensattes i Kapellet paa Klosterkirkegaarden.

Christian Holmboes Livsbane og hans mange og store Fortjenester af sin By og sit Fag er velkendte. Hans Død vil efterlade et stort Savn mange Steder, i Sparekassen for Horsens og Omegn, i Foreningen »Norden«s Horsens-Afdeling, indenfor Idrætsbevægelsen og Ro-

Lørdag Eftermiddag sagde Fabrikant Holmboe til nogle af sit Personale: Nu vil vi for et Par Dage glemme Farver og Tapet og nyde Solen og Vandet! Baggrunden herfor var naturligvis den, at der her i Foraarstiden hersker stærk Travlhed i Firmaet, en Omstændighed, der yderligere forstærkes derved, at to af Fabrikantens Sønner, der leder hver sin Afdeling i Firmaet, ikke er hjemme for Tiden. Og saa tog Hr. og Fru Holmboe afsted. Fabrikanten var som sædvanligt ude at spadserere Søndag Formiddag, og hilste herunder paa adskillige Juelsmindeborgere og Horsensianere i Badebyen. Der var intet usædvanligt af nogen Art at mærke paa ham. Ved Frokosttid kom han hjem sammen med Godsekspeditør Parup, der ogsaa holdt Pinse i sit Sommerhus. De to Horsensianere spiste Frokost hos Fru Holmboe og aftalte at mødes igen hen paa Eftermiddagen. Da Godsekspeditøren var gaaet, klagede Fabrikant Holmboe over Smerter i Brystet, udtalte endog Frygt for, at han skulde dø og lagde sig paa en Divan for at hvile, men faldt hur-

taryklubben og mange, mange andre Steder. Hele Byen vil savne Christian Holmboe, der for alle stod som Indbegrebet af Horsensianeren: Dygtig, fremskuende og initiativrig, opfyldt af en brændende Kærlighed til sin By og sit Land, altid parat til at bryde en Lanse for alt, hvad der var godt. Men notop fordi han var saadan, kunde mange have ønsket ham et Par Leveaar endnu, ønsket, at han maatte have oplevet det, som vi alle saa stærkt haaber paa og som Holmboe længtes efter stærkere end de fleste.

Men mest vil hans bratte Død efterlade Savn i Hjemmet og Slægten. Mange deltagende Tanker er i disse Dage gaaet til Hjemmet i Nørregade, hvor Fru Misse Holmboe sidder ene tilbage, haardt ramt af Sorg. Men Fru Holmboe kan maaske finde lidt Trøst i Bevidstheden om, at ikke alene Slægten, men ogsaa Horsensianerne — kendte og ukendte — i stort Tal tager Del i Sorgen over den gode Horsensianers bratte Død.

Foruden Fru Holmboe efterlader

den Afdøde sig seks Børn, Direktør Asger Holmboe og Prokurist Erik Holmboe, der begge har ledende Stillingen indenfor Firmaet, men som for Tiden er bortrejste, Datteren Inger, der er gift med Grosserer Hother Sørensen i Firmaet S. C. Sørensen i Randers, Komponisten Vagn Holmboe, Datteren Grethe, gift med Søløjtnant Würtz, København, samt Sønnen Ebbe, der studerer i København.

Tillige lever to Søstre til Hr. Holmboe, Enkefru Langdal (Byraadssekretær Langdals Moder), Randers, og Enkefru Valentin Jensen, Nykøbing Falster.

*

Fabrikant Holmboes Jordefærd finder Sted på Torsdag

Holmboe og Kunsten

*Manden, der hjalp en af vore førende
Dyremalere frem.*

Naar der tales om Chr. Holmboe, kan man ikke undgaa at sætte hans Navn i Forbindelse med den bildende Kunst. Hr. Holmboe holdt af den gode Malerkunst, ikke alene de saakaldte gamle Navne, men fortrinsvis ung Kunst, som han kunde se, var noget værd. Paa den Tid, hvor Chr. Holmboe rejste ude i Horsenslandet i Forretninger, kikkede han ofte ind til en lille Familie i Molgjer, *Skjeldborg* hed Familien. En Aften kom Chr. Holmboe ind ad Døren, og ved det store Bord sad alle Børnene og tegnede paa Livet løs, vejledet af Faderen. Chr. Holmboe gik rundt og saa paa Arbejderne, og navnlig hos *Axel Skjeldborg* fandt han Tegn paa Talent.

Axel Skjeldborg tegnede Dyr saa livagtigt, at man syntes, Dyrene stod lyslevende for een. Chr. Holmboe interesserede sig meget for Drengen, og Resultatet blev, at Axel Skjeldborg flyttede ind til Holmboe og blev som en Søn af Huset. Han kom paa Teknisk Skole, hvor han uddannede sig yderligere. Men som saa mange unge fremadstræbende Kunstnere havde ogsaa Skjeldborg vanskeligt ved at faa sine Arbejder afsat. Chr. Holmboe, der troede fuldt og fast paa den unge Mands Fremtid som Maler, arrangerede derfor en Udstilling af hans Arbejder i sine Vinduer, og Salget var da ogsaa udmærket.

Saa kom den Tid, hvor Axel Skjeldborg tog ud for at prøve Vingerne. Han fortsatte sin Uddannelse i Hovedstaden, og hvert af hans Skridt blev overvaaget af Chr. Holmboe. Han glædede sig, naar det gik den unge Maler godt, og han hjalp ham, hvis det gik mindre godt. I de sidste Aaringer havde Chr. Holmboe den Glæde at se, at hans Protege vandt Anerkendelse som en af vore førende Dyremalere. Chr. Holmboe havde ikke set forkert, da han besluttede sig til at hjælpe den unge Mand frem, og vi véd, at Axel Skjeldborg aldrig har glemt alt det gode, Horsens-Købmanden gjorde for ham.